

3.

W moim oku zabrakło miejsca dla Ciebie,
która jesteś ulicą przejeżdżną, nie ważną,
ostatniej kolejności kochania, zanim położą
na Ciebie bruk kilka razy przekopią pod jakiś
kabel. I nie będzie to koniec, zakończenie,
nawet środek prac, słyszę częste sygnały
cofania, to znak powrotu nowej fali słów,
to dezorientowanie, zakłócenie sygnałów.

Serwer poezji zapchany jak kuchenny zlew.
Przerwij nadawanie przejdź na długi odbiór.
Usłyszysz szum zakłóceń a potem symfonię.

Bronek z Obidzy

A imię moje nieznany

A gdybym to ja był dzieckiem,
które swój ojciec porzucił,
by, stać się królem niebieskim,
zamiast mnie życia nauczyć.

Pewnie bym krzywo dorastał,
pijakiem został lub łotrem,
wygnańcem z własnego miasta
pustynnym gadem lub ostem.

Nikt by przede mną nie klękał.
Zaś wszyscy, co wszystko wiedzą,
wołali by na mnie Bękart.
Bo nie nazywam się Jezus.

Srebrna

Posiwały ci włosy od palców,
bo zbyt długo trzymałaś na rękach
i huśtałaś od płaczu do płaczu,
aż przestało jak suche drewnienko.

Potem mocno z rozpaczki je rwałaś,
jeszcze złote jak słomiane kosy
i szarpałaś, cesałaś, cesałaś,
jakbyś chciała je spalić na stosie.

Posiwały ci włosy od palców,
bo zbyt długo splatałaś warkocze,
zamyślona czy odejść, to zasnąć,
zapatrzona w drewnianego chłopca.

Góry

Nie klęczą na kolanach,
nie modlą się leżąc przed Pańskim
ołtarzem.
Krzyże w nie powbijane nie są dla nich
podpora,
raczej niemymi świadkami oskarżeń, ale
kto im uwierzy
kiedy przyczynę od skutku dzielą mgliste
otchłanie przestrzeni.
Nie znają słowa „zmiłuj się nad nami” czy

„tylko taką nas drogą poprowadź”
Zabijają.
Prawdą jednak jest, że góry które
uśmiercają najczęściej
pierwsze wchodzą do nieba.

Małe Betlejem

Czym to jest, że wielu mędrców,
zadumanych nad każdym kolejnym
wydaniem pism świętych,
odbywających kosztowne wyprawy
do ziemi świętej
nie znajduje tam nic.

A ty przy pasieniu owiec
rozłupując orzech,
znajdujesz w nim wszystko,
nawet to małe miejsce
w Betlejem.

Aleksandra Jaworska

* * *

rozpraszam się, rozprószam
na drobne i po trochu
znajdują mnie po kątach
okruszki jedzenia w klawiaturze
roztarty kurz na półce z książkami
nieregularne rysy na płytach CD
pojedyncze włosy na co drugim dywanie
trochę tu, trochę tam,
lecz nigdzie konkretnie
nie wiem już, kiedy zaczęłam
tę zabawę w chowanego
teraz moja kolej – szukam!
może znajdę
się w jednym miejscu

* * *

jestem kolejnym z miliardów
z cudów świata dlatego
też obwiniam się
najważniejszymi
trzęsieniami ziemi przez potknięcie
o nadepniętą szczelinę
w chodniku przywołują mnie
do porządku
nawet murale których
nie znam opatulają
tunelem do światła
on o dziwo nie kruszeje
a rośnie
w siłę uśmiechają się starsi ludzie
– postaci jak z bajki –
z oknami (życia) zamiast oczu
a garażowe napisy krzyczą
kochaj
jak nikt dotąd (bo) jesteś
kolejnym argumentem
by wciąż trwał
cud

* * *

kiedy śpisz ja podtrzymuję
twoje powieki właściwie
jedną którą już wstajesz i
jeszcze nie poszedłeś
spać

a kiedy wstaniesz
pragnę byś poczuł
się niczym władca
hades(u) ja wezmę
na barki ten kamień
o którym mówisz przez sen
góry będą zdobywała
do skutku

dla Ciebie zostanę
szyfrem i jeszcze
więcej (bo pragnę by) dźwiękał
ten odcudzy ciężar
byle kto
ale tylko
byle nie ty

* * *

jesteś kłamstwem do którego ciężko
się przyzna(wa)ć od razu po czasie
dołączasz do kategorii błędu ludzi
nie generalizuję ale wystrzegam się
tych kategorii z innej półki z wysoko
położonym ego gdzie tylko sufit prześwi-
je
nad głową wzrok dalej nie sięga
zapomina jak to jest patrzeć na
coś więcej niż własne puste kanty
przepraszam kąty
musisz wiedzieć że obojętne
w które cztery ściany wejdiesz
wszędzie znajdują się te nieszczęsne
kąty
które tylko z nazwy są proste

Józef Zdunek

Wszechświat

patrzę w niebo
wyteżam wzrok do granic bólu
bez rezultatu
nie zmieniły się Wozy ani Mleczna Droga
panorama nieba jak przedtem
nie przesunęła się granica
zasięgu wzroku

uruchomiłem wyobraźnię
teraz widzę dalej
ale obrazy są mgliste i szare

Wszechświat
do końca nieosiągalny
i niewidzialny

